

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/22/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413203430
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1413203430.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členov senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a JUDr. Blanky Podmajarskej v právnej veci navrhovateľa: Q. Z., C. C., K. X/C, zast. JUDr. Janou Hreňovou, advokátkou, Krížna 14, Bratislava, proti odporkyni: N. Z., C. C., K. X/C, zast. AK NIKU & partners, s.r.o., Prokopa Veľkého 51, Bratislava, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletým deťom Z.: Q., H.. XX.XX.XXXX, Q., H.. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, na odvolanie navrhovateľa proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 13P 73/2013-121 zo dňa 19.09.2013, jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti p o t v r d z u j e.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozviedol manželstvo navrhovateľa a odporkyne, uzavreté dňa XX.XX.XXXX na Obvodnom úrade v R., zapísané v knihe manželstiev Obvodného úradu v R. vo zväzku XX ročník XXXX na strane XX pod por. č. XXX. Na čas po rozvode manželstva zveril maloletého Q., H.. XX.XX.XXXX a maloletého Q., H.. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti odporkyne s tým, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Súd prvého stupňa určil navrhovateľovi vyživovaciu povinnosť na maloleté deti vo výške po XXX € mesačne na každé dieťa, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám odporkyne od právoplatnosti rozhodnutia. Účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa mal preukázané, že manželstvo účastníkov je trvalo a hlboko rozvrátené a v budúcnosti nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Podľa § 24 ods. 1 Zák. o rodine upravil výkon rodičovských práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode. Výšku vyživovacej povinnosti posúdil podľa § 62 a § 75 ods. 1 Zák. o rodine. Ako príčinu rozvratu manželstva ustálil skutočnosť, že manželia si prestali rozumieť a navrhovateľ nadviazal mimomanželskú známosť, ktorá pretrváva do súčasnosti. Súd prvého stupňa považoval za primerané výživné vo výške XXX € na každé dieťa, nakoľko súd prvého stupňa mal preukázané, že okrem možnosti platiť výživné po XXX € mesačne navrhovateľ zároveň platí každému maloletému zvlášť stavebné sporenie po XX € mesačne a životné poistenie X XXX €. Je preto v záujme zabezpečenia pokrytia výdavkov maloletých detí, aby navrhovateľ prispieval na ich výživu v takom rozsahu ako súd rozhodol. Zárobkové schopnosti a možnosti navrhovateľa umožňujú takéto platenie výživného, podľa daňového priznania za rok 2012 mal základ dane X XXX,XX € s daňovou povinnosťou nula. U odporkyne bol zistený príjem

XXX € mesačne. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 144 O.s.p..

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie navrhovateľ. Odvolanie podal v časti vyživovacej povinnosti. Mal za to, že súd prvého stupňa nesprávne vec posúdil, keď namietal, že na stavebné sporenie neprispieva vo výške 1.000 € mesačne, ale ročne. Odôvodnenie súdu prvého stupňa postráda zdôvodnenie prečo súd prvého stupňa dospel k takejto sume určenej na výživu maloletých detí. Poukázal na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu, kde namietal, že rozhodnutie postráda riadne odôvodnenie. Poukázal na to, že potreby domácnosti pokrýval jednak z darovanej sumy od starého otca vo výške X.XXX.XXX,-Sk, ako aj z pôžičky z septembra 2012 od svojej sestry. Je ochotný prispievať na deti vo výške XXX € mesačne. Spochybňuje mesačné náklady na maloletého vo výške XXX € mesačne, pričom vyslovil obavy, že z čoho bude matka uhrádzať výdavky na bývanie, jej osobné výdavky, pretože jej príjem a otcom uhradené výživné jej na to nebudú stačiť. Žiadal zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že bude určené výživné na maloleté deti po XXX € mesačne alebo bude rozhodnutie zrušené a vrátené súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporkyňa ani kolízny opatrovník sa na odvolanie navrhovateľa nevyjadrili.

Odvolačí súd preskúmal vec v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal vec podľa § 214 ods. 2 O.s.p. s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je v napadnutej časti správne.

Súd prvého stupňa vo veci vykonal potrebné dokazovanie, z ktorého aj vyvodil správny právny záver. Ako vyplýva z obsahu spisu predmetnom odvolacieho konania je určenie výživného na maloletého Q., H.. XX.XX.XXXX a na maloletého Q., H.. XX.XX.XXXX na čas po rozvode.

Súd prvého stupňa použil správne ustanovenia zákona na posúdenie výšky vyživovacej povinnosti zo strany povinného rodiča. Odôvodnené potreby detí vyčíslené odporkyňou považuje odvolací súd za primerané. Ide o deti, ktoré sú vo vyššom veku a ich potreby sú navýšené o potreby na vzdelávanie a prípravu na budúce povolanie. Z obsahu spisu vyplýva, že deťom bola za trvania manželstva ich rodičov poskytovaná určitá životná úroveň, ktorú je potrebné zachovať. Nemožno nechať bez povšimnutia, že deti sú dvojčatá, čo tiež navyšuje náklady, pretože treba všetko zabezpečovať dvojmo a naraz. Odvolací súd neuveril tvrdeniam navrhovateľa o jeho príjmoch, keď na jednej strane tvrdí, že má príjmy obmedzené, no na druhej strane deklaruje darovanie sumy X.XXX.XXX,-Sk v roku 2002, v čase keď vynakladal nadštandardné pracovné nasadenie a zrejme mal z toho aj primerané príjmy, z ktorej sumy ešte navyše navrhovateľ mal pokrývať náklady rodiny a svoje. Taktiež pôžička od sestry vo výške XX.XXX € z 18.08.2012 mala pokrývať náklady rodiny a popri týchto poskytnutých sumách navrhovateľ naďalej splácal hypotekárny úver za byt. Tvrdenia navrhovateľa, že si nevypláca žiadnu odmenu kontrastujú s jeho výdavkami. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa, vyživovacia povinnosť môže byť plnená aj osobnou starostlivosťou. Rodič ktorý sa o dieťa osobne nestará, si plní vyživovaciu povinnosť výživným, ktoré určí súd. Rozhodujúca na strane povinného rodiča je miera jeho schopnosti, možnosti a majetkových pomerov. Za schopnosti rodičov treba považovať reálny príjem rodiča, ktorý dosahuje v čase vyhlásenia rozhodnutia. Je potrebné posúdiť aj objektívne možnosti povinného rodiča, ako sú zdravotný stav, vzdelanie, prax a skúsenosti v odbore. Pre posúdenie možností a schopností povinného rodiča nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové pomery, ale jeho reálne zárobkové možnosti. Navrhovateľ v konaní nepreukázal žiadnu odbornú, zdravotnú, či inú neschopnosť dosahovať reálny zárobok tak, aby bol schopný poskytovať súdom určené výživné, keď sa bude na výžive detí vzhľadom na ich potreby podieľať pomernou časťou. Schopnosti a možnosti povinného rodiča je potrebné posudzovať komplexne a najlepším ukazovateľom je životná úroveň rodiča. Navrhovateľ bol spôsobilý zabezpečovať všetky potreby rodiny počas trvania manželstva a okrem toho, že si nevypláca žiadnu odmenu nepreukázal, že by práve rozvodom manželstva sa táto jeho schopnosť zmenila. Naopak vzhľadom na jeho obavy z čoho bude odporkyňa zabezpečovať potreby detí je povinný zabezpečiť ich vo väčšej miere. Odporkyňa tým, že sa o deti osobne stará, nemá možnosť takého pracovného nasadenia, ako v konaní o sebe prezentoval navrhovateľ. Odôvodnené potreby detí zodpovedajú životnej úrovni rodiny počas fungovania manželstva a tieto nie je možné obmedzovať s poukazom na tvrdenia navrhovateľa. Navrhovateľ si musí svoju odmenu za prácu vyplácať tak, aby bol schopný

svoje deti užiť, z niečoho musí uhrádzať aj svoje potreby a má aj záväzok voči svojej sestre. Plnenie vyživovacej povinnosti je prvoradé.

Súd prvého stupňa správne posúdil a určil vyživovaciú povinnosť navrhovateľa na maloleté deti, odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 144 veta prvá O.s.p., v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.